

den Disciplin, som behøves for at tage Sagen stramt, som den foreligger — vil det ikke let gaa saaledes, at En f. Gy. foretrækker den fletteste, idet han derved veed, at hans Stemme i alt Fald ikke skal bidrage til, at en Anden, som staar tvivlsomt lige overfor hans Gaet, skal blive foretrukken; kunde det ikke tænkes, at forstjellige Arkitekter talte indbyrdes om Sagerne og sagde: Stemmer Du for min Plan, jaa stemmer jeg for din Plan. Seg er bange for, at der ikke kunde ligge nogen betryggende Sikkerhed i den hele Konkurrenceform. Dersom det, der, saaledes som det synes mig, ligger for efter almindelige psykologiske Love, alligevel skulde tilfidesættes, maatte der være en meget slaaende Erfaring, at støtte sig til. Nu er det det Beshnderlige, at jeg har gjort mig megen Umage for at finde nogen Oplysning om, hvorvidt man har prøvet at gaa frem paa den Maade, og den høitærede Minister udtalte jo, at denne Form var benyttet særlig i Wien med Held med et godt Resultat. Det maa jo dog, synes det mig, efter hele Sammenhængen, være forudsat, at man er gaaet frem paa denne Maade ved en Konkurrence, hvor der var Spørgsmaal om monumentale Bygninger. Nu har jeg spurgt mig for i den korte Tid, der har været, hos Forstjellige, som pleie at følge noget med med Hensyn til den Slags Arbeiders Udførelse, men, idet de naturligvis erkjendte, at de selvfølgelig ikke vare sikre paa, at ikke Sagen kunde være undgaaet deres Opmærksomhed, kunde de give mig mange Exempler paa en helt anden Fremgangsmaade, men de have ikke kunnet finde noget af de mange Tilfælde med Hensyn til de mere bekjendte Bygninger, som ere opførte i den senere Tid, hvor den første Fremgangsmaade er bleven anvendt. Det vilde derfor interessere mig meget, om den høitærede Minister vil opgive mig, hvad det er for Tilfælde, hvor denne Fremgangsmaade er bleven anvendt med et godt Resultat, for at det nærmere kan undersøges, om der ikke har været ganske særlige Momenter til Stede i de Tilfælde, med Hensyn til hvilke han forklarer, at man kunde komme frem med en Bei, som ellers synes at være saa usjovommelig og tung. Overhovedet vil jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at en vis Forsigtighed maa der følges i nogle Retninger, naar man vil lade sig belære af de Fremgangsmaader, som følges paa andre Steder. Dersom det nemlig var et stort Land, hvor den ommeldte Fremgangsmaade er fulgt, saa er der Møjligheder der til Stede, som vi naturligvis savne. Naar Talen f. Gy. er om Konkurrence til Udførelsen af en stor Bygning i

Wien, naar Talen er om Konkurrence til Udførelse af et stort Rigsdagshus i Berlin, hvor mange Millioner anvendes, naar Talen f. Gy. er om de nye Sorbonnebygninger i Paris, hvor jeg tror, man nu efter for tredje Gang at have taget fat paa Sagen vil naae en Snæs Millioner Francs, saa er det naturligvis Ting til Stede, hvorigjennem man, hvis man vil gaa denne Bei, kan sikre sig ikke saa udmærkede Mænd, som ville tage Del i en saadan Konkurrence, naar man iøvrigt stiller dem paa rimelige Betingelser. Men ere vi virkelig stillede saaledes, at vi med Tilfredsstillelse kunne se 10 danske Arkitekter opfordrede ved særlige finansielle Opmuntringer til at tage Del i Konkurrencen? Uden at jeg paa nogen Maade vil udtale nogen Døim derover, synes jeg dog, det for os Alle ligger nær at tvivle om, selv om man ogsaa i Wien er gaaet den Bei, selv om der har været 10 mere end almindelig dygtige Følt, at man kan følge et saadant Exempel hos os. Nu veed jeg godt, at der i Forslaget staar: Indtil 10, men den høitærede Minister har dog ligesom nærmest tænkt sig, at man kunde komme til 10 ved den Maade, hvorpaa den samlede Jury er tænkt dannet. Et Moment er der i Forslaget, som vistnok stemmer med, hvad der er fulgt flere Steder i Udlandet, og som forekommer mig meget hensigtsmæssigt, nemlig at man kan give Enkelte, som man ønsker skulle konkurrere, og som ere villige dertil, en Pengeunderstøttelse paa Forhaand, som han maaste ikke kan undvære, naar han skal anvende sin koncentrerede Tid i alt Fald mindst $\frac{1}{2}$ Aar paa et saadant Arbeide. Det er overhovedet Noget, som jeg næppe behøver at sige den høitærede Minister, at det er ikke de 30,000 Kr., mod hvis Bevilling jeg har det Mindste at indvende, men det er mod den Fremgangsmaade, at vi skulle ved særlig finansiell Opmuntring fremkalde 10 Arkitekters Konkurrence for derpaa at gjøre disse 10 særlig udpegede konkurrerende Arkitekter til Jurymænd. Det forekommer mig, at Blomsten ved Konkurrencen forspildes, naar Ingen kan tage Del i den uden de af Ministeriet Indbudne. Jeg ser virkelig ikke, hvad der skulde være til Hinder for, at der var en fri Konkurrence ved Siden af, at der var Afgang til at opmuntre et mindre Antal danske Arkitekter ved en Pengeunderstøttelse til at tage Del i Konkurrencen. Hvorfor maa Konkurrencen ikke være fri? Jeg vilde virkelig helst se Konkurrence, ikke blot for danske, men ogsaa for udenlandske Arkitekter. Der er Intet til Hinder for alligevel, hvis man vil, at opstille i Indbydelsen den Betingelse, at Tegningerne med Planer og Over-